

Byl tedy v daném případě cnen výrok úřadu první stolice, který jest změnou ustanovení § 2 zmíněného župního statutu župy užhorodské — totiž výrok o tom, že se dosavadní pracovní obvod kominický »Berezná«, stanovený v § 2 zmíněného župního statutu, rozděluje na dva nové pracovní kominické obvody — vydán orgánem k vydání jeho absolutně nepřislušným, a jest tedy výrok ten absolutně zmatečným.

Jak svrchu bylo uvedeno, jsou všechny ostatní svrchu zmíněné výroky úřadu první stolice pouhým důsledkem jeho výroku o rozdělení dosavadního pracovního kominického obvodu; ježto pak posléz zmíněný výrok úřadu první stolice jest absolutně zmatečným, trpí i ostatní výroky, jevící se jako jeho výsledky, týmž zmatkem.

Jestliže pak žal. úřad nař. rozhodnutím rozhodl meritorně o odvolání, které bylo podáno z rozhodnutí úřadu první stolice, obsahujícího výroky absolutně zmatečné, překročil tím meze své úřední příslušnosti. Výrok, ježž učinil žal. úřad nemaje k tomu příslušnosti, jest ovšem rovněž absolutně zmatečným a nelze jej tudíž vůbec pokládati za úřední akt ve smyslu platného právního řádu.

Bylo proto nař. rozhodnutí zrušiti podle § 7 zák. o ss, aniž se nss mohl zabývati meritem stížnosti.

Č. 1432.

Úředníci státní: I. Zákonem z 22. března 1920 č. 210 sb. z. a n. nebyli ex lege jmenováni státními úředníky čsl. oni úředníci systému uherského, kteří v době sestátnění župních a služnovských úřadů na Slovensku — totiž dne 1. srpna 1920 — byli v úřadech těch činní. — II. Nepříslušnost nejv. spr. s. podle § 3 f) zák. o spr. s. (jmenování)?

(Nález ze dne 20. června 1922 č. 8689.)

Věc: Vojtěch K. v Z. M. proti ministru s plnou mocí pro správu Slovenska v Bratislavě (min. r. Dr. K. Beran) o jmenování.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: Stížnost podána jest do dekretu, jímž st-l, župní úředník systému uherského, jmenován byl kancelářským oficiantem podle nařízení ze dne 15. ledna 1914 č. 21 ř. z.

Nss uvažuje o stížnosti té musil se zabývati předem námítkou žal. úřadu při ústním líčení přednesenou, že totiž stížnost je nepřipustna pro nepřislušnost nss podle § 2 zák. z 2. listopadu 1918 č. 3 sb. a § 3 lit. f) zákona ze dne 22. října 1875 č. 36 ř. z. z r. 1876, poněvadž prý jde o jmenovací akt. Námítku tu shledal však nss bezdůvodnou, neboť jak ze stížnosti dostatečně patrné, nebrojí st-l proti tomu, že byl jmenován, nýbrž že jmenováním tím byl zbaven svého místa v IX. hodnostní třídě, jež podle svého mínění měl, a že tudíž aktem tím byl připraven o svůj charakter státního úředníka IX. hodnostní třídy, v čemž spatřuje porušení svého subjektivního práva. Potom však není zde překážky, pro kterou by se nss nemohl otázkou tou zabývati a přistoupiti k meritornímu řešení sporu, o který jde.

Nss shledal však stížnost bezdůvodnou.

St-1 vychází totiž ze stanoviska, že se stal *ex lege* státním úředníkem československým. Avšak byť i podle § 2 zákona ze dne 22. března 1920 č. 210 sb. správa v župních a služnovských úřadech na Slovensku ode dne určeného nařízením (podle § 6 nařízení vlády ze dne 21. května 1920 č. 361 sb. od 1. srpna 1920) obstarávána bude pouze státními úředníky, jest z §§ 6 a 8 cit. zákona a §§ 4 a 6 cit. nařízení patrné, že k nabytí charakteru státního úředníka při dosavadních župních a služnovských úřadech je třeba jmenování příslušným ministrem, a že úředníci ti teprve tímto jmenovacím aktem nabývají statusu úředníků státních, z čehož vyplývá nad veškerou pochybnost, že *ipsa lege* úředníci ti státními úředníky se nestávají.

V daném případě žádost st-lová o jmenování to byla však zamítnuta. Nenabyl tudíž charakteru státního úředníka vůbec a tím méně ovšem hodnosti IX. třídy úředníků těch, a nemohl tudíž býti jmenováním kancelářským oficiantem XI. hodnostní třídy v onom svém domněle nabytém právu zkrácen.

Bylo tedy stížnost zamítnouti jako bezdůvodnou.

Č. 1433.

Mimořádná opatření (příplatky na moučné výrobky): I. Z opatření Stálého výboru ze dne 25. srpna 1920 č. 494 sb. z. a n. a provád. nař. k němu ze dne 2. září 1920 č. 500 sb. z. a n. nelze dovodovati nárok zaměstnavatele na osvobození od moučného příspěvku 1 Kč denně za ony zaměstnance, kteří bydlí a jsou stravováni v domácnosti od příplatku dle § 2 cit. opatření osvobozené. — II. * Nedostatečný předpis dávky veřejné může býti dodatečně opraven i předpisem dohlédacího úřadu, aniž by mohla stranou býti namítána právní moc předpisu původního nebo porušení pořadu instančního.¹⁾

(Nález ze dne 21. června 1922 č. 4726.)

Věc: Zikmund Š., obchodník v Z. proti ministru pro zásobování lidu v Praze stran příplatku z moučných výrobků.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: Vyhovujíc žádosti st-lově, uznala okresní správa politická usnesením ze dne 19. listopadu 1920 č. —, že st-1 není povinen platiti za učennici Annu J. moučný příspěvek 1 Kč denně, poněvadž náleží k domácnosti nepedléhající příplatku (§ 11, posl. věta nař. vl. ze dne 2. září 1920 č. 500 sb. z. a n.).

Ministersvo pro zásobování lidu nař. rozhodnutím na základě dozorčího práva citované usnesení zrušilo.

O stížnosti do tohoto rozhodnutí podané uvážil nss toto:

Stížnost namítá především, že žal. úřadu nepřísluší právo usnesení nižší stolice, jež nabylo formální právní moci, zrušiti z moci úřadu dozorčího. Námitka ta není důvodná.

Jde o dávku, kterou vybírá stát od jedné skupiny občanů, aby jiným skupinám opatřil levnější mouku. V řízení k uložení této dávky sloužícím není stát zastoupen zvláštním orgánem. Proto nelze mluvit o tom,

¹⁾ Stejně i v dalších nálezech (viz na př. Boh. č. 1436 adm.)